

máj 2006

ŠKOLSKÉ OKO

Školský časopis ZŠ P. K. Hostinského
Družstevná ul. Rimavská Sobota

obsah

máj 2006

Milí spolužiaci!

Máj je vraj najkrajší mesiac v roku. Určite je to pravda nielen kvôli tomu, že je to mesiac lásky, ale aj preto, že pomaly, ale iste sa schyluje k ukončeniu ďalšieho školského roka. Už len pri pomyslení na rána, keď nás nebude rušiť zvuk budíka alebo školského zvonca, nás hreje na duši. A verte alebo neverte, na prázdniny sa tešíme nielen my, ale iste aj naši učitelia. Nakoniec, kto si nezaslúži trochu oddychu?

Užite si prázdniny v zdraví, zažite pekné chvíle plné pohody, veselých zážitkov a nezabudnite ani na naše stránky, ktoré sme pre vás pripravili.

Prijemné čítanie vám želajú

členovia redakčnej rady.

ZO ŽIVOTA ŠKOLY...

- Slovom, športom a umením proti drogám.

NAŠE ÚSPECHY

- Výsledky súťaží a olympiád

NAŠA TVORBA

- Z tvorby najmladších

NÁZORY

- Na školu, na život...

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Mgr. Halušková

Redaktori: Mišuráková, Gregorcová, Véghová, Černecká, Petřincová, Tokárová, Hrivňák

Grafická úprava: Števáková, Vavráková, Tormová, Krnáčová, D. Molnár

Slovom, športom a umením proti drogám

V dňoch 15. – 19. mája 2006 na našej škole prebiehal týždeň prevencie pod heslom: „Slovom, športom a umením proti drogám.“

V priebehu týchto dní sme my, žiaci 7. až 9. ročníka získali veľa informácií a podnetov, ako môžeme správne, efektívne využiť svoj voľný čas, bez toho, aby sme bezcieľne vysedávali pri pohárikú s alkoholom a cigaretou v ruke.

Zamysleli sme sa nad témami, kto je priateľ a v čom je sila priateľstva, prečo povedať cigarete nie, je mládež s cigaretou a alkoholom v ruke dospeljšia? Najkrajšie myšlienky si môžete v našom časopise prečítať.

O šikanovaní besedovali ôsmaci s odborníkmi z OPP.

Mladých ľudí často láka nepoznané. Niekedy sú to drogy, rôzne kulty a sekty. Deviataci k tejto téme získali potrebné a užitočné informácie a rady, ako sa im vyhnúť.

V priebehu týždňa ôsmaci a deviataci vyplnili anonymnú anketu o drogách. Výsledky sú dosť hrozné, pretože žiaci týchto ročníkov majú skúsenosti nielen s legálnymi drogami (alkohol, cigarety), ale i s drogami ako sú marihuana, extáza, pervitín.

I keď najlepším spôsobom, ako zahnať nudu a urobiť niečo pre svoje zdravie je šport, futbal a vybíjaná sa neuskutočnili pre zlé počasie.

Nemusíte sa však obávať, zápasy sa len presunuli na vhodnejší termín.

E. Kokényová, 8.B

Druhý májový týždeň sa na našej škole uskutočnil týždeň boja proti drogám. Hneď v prvý deň pani učiteľka Sivoková zhotovila výzdobu k tejto téme. Pri vstupe na druhý stupeň nás mohol zaujať protidrogový transparent. V piatok 19. mája sa niektorí žiaci piateho, šiesteho, siedmeho, ôsmeho a deviatego ročníka spoločne podieľali

na zhotovovaní postáv ľudí, ktorí podľahli drogovej závislosti. Vytvorili ich pomocou novinového papiera potrhaného na pásiky, ktorým vypchávali pančuchy a namaľovali im zranenia, akými trpia drogovou závislí ľudia. No potešili nás odpovede našich žiakov a to tým, že mnohí z nich by v budúcnosti určite nechceli práve takto vyzerat'.

Žiačky 9.A triedy

Znalosť cudzích jazykov – nevyhnutnosť dneška i budúcnosti

Stará dobrá múdrosť „**Koľko rečí vieš, toľkokrát si človekom**“ nám v dnešnej dobe dáva stopercentne za pravdu. Veď znalosť minimálne jedného svetového jazyka je nevyhnutnou súčasťou vzdelanostnej výbavy pomaly každého človeka, mladého či staršieho. V tomto sme snád v súčasnej rozhádanej spoločnosti všetci za jedno a do jazykového vzdelania sme ochotní aj čosi investovať. Už rodičia detí predškolského veku sa snažia zabezpečiť pre svoje ratolesti základy jazykových znalostí v špeciálnych triedach materských škôl. Deti majú ďalej šancu rozvíjať vedomosti na prvom i druhom stupni základných škôl.

Naša ZŠ Petra Kellnera-Hostinského poskytuje deťom takéto možnosti v plnom rozsahu už pekných pár rôčkov. Vyučujúce cudzích jazykov pracujú s jazykovo viac i menej nadanými detičkami od prvého ročníka v triedach s rozšíreným vyučovaním cudzích jazykov i v klasických triedach. Hoci je to práca veľmi náročná, častokrát doslova vyčerpávajúca, niet nad fantastický pocit, keď človeča povie prvú súvislú vetu po nemecky, či anglicky. Škoda, že ten počiatkový entuziazmus a nadšenie pre vec u niektorých na druhom stupni vyprchá, keď zistia, že cudzí jazyk sa treba aj učiť a zdokonaľovať sa napríklad aj aktivitami mimo vyučovacích hodín. Nie však všetci žiaci zmýšľajú takto a sú ochotní pracovať na sebe naozaj obdivuhodne.

Pod vedením svojich pedagógov sa zapájajú do cudzojazyčných olympiád, prekladových súťaží, literárnych súťaží v cudzích jazykoch. Že je to množstvo roboty navyše pre obe strany, snád zdôrazňovať nemusím. Výsledky, ktoré sa im však darí každoročne dosahovať, stoja za to. Keby som ich chcela vymenovať všetky, možno by ste si mysleli, že sa chválím, a o to mi naozaj nejde. Jednou našou žiačkou sa ale pochváliť chcem, lebo si to zaslúži. **Evka Černecká** – skromné, nenápadné dievčatko – deviatačka z triedy s rozšíreným vyučovaním nemeckého a anglického jazyka. S húževnatosťou a pravidelnosťou sa zúčastňovala od piateho ročníka okresných kôl olympiád v nemeckom jazyku, no až v tomto roku sa jej podarilo preraziť, obsadila 3. miesto v kategórii 1B (8. a 9. ročníky). Hoci bola výbornou žiačkou v nemeckom jazyku, práve jej prílišná skromnosť a nenápadnosť jej bránila umiestniť sa lepšie už skôr. Všetko si však vynahrádila v posledných dvoch rokoch a dokázala tak, že pracovať na sebe sa skutočne oplatí a že len vytrvalá a dôsledná práca prináša úspechy. V minulom školskom roku zaslala spolu so svojou spolužiačkou prácu do literárnej prekladovej súťaže „**Sézam, otvor sa!**“, ktorú organizoval Goetheho inštitút v Bratislave. Za preklad a krásnu vlastnú ilustráciu leporelka o zvieratkách získali prvé miesto. Tento školský rok je to už spomínané tretie miesto v nemeckej olympiáde a najčerstvejší úspech ocenenie v rámci Slovenska na 53. ročníku literárnej súťaže „**Európa v škole**“ v nemeckom jazyku. 15. mája 2006 prevzala svoj diplom a finančnú odmenu v Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca v Bratislave. Dovoľte jej, aby sa o svoj nevšedný zážitok podelila s vami sama.

Blížil sa koniec istého májového víkendu. Pre väčšinu detí to znamenalo opätovný návrat do školy v deň, kedy sa znovu naplno naštartujú študentské mozočky. Jedna z našich spolužiačiek však mala na začiatok týždňa celkom iné plány. Chystala sa totiž do nášho hlavného mesta na stretnutie pri príležitosti **DŇA EURÓPY V ŠKOLE**, spojené so slávnostným vyhodnotením 53. ročníka medzinárodného projektu. A takáto udalosť si pochopiteľne vyžadovala nejakú tú prípravu a dlhý spánok... V to ráno po absolvovaní spomínaných priprav, keď ešte ani slnko nevyšlo na obzor, sa už béžový Renault vydal na cestu brázdienia vopred určenej trasy. V jeho interiéri sa viezli tri osoby dvoch generácií, z ktorých jedna mlčky uvažovala o priebehu dňa, ktorý ju v tej chvíli čakal. Netreba však zvlášť zdôrazňovať, že tou osobou bola deviatačka Evka, autorka jednej z päťdesiatich ôsmich ocenených prác v rámci celého Slovenska. Cieľ cesty sa pomaly, ale isto blížil. Po hustej cestnej premávke sa auto konečne dostalo do Bratislavy. Zostávalo už len jediné – premiestniť sa do Zrkadlovej siene Primaciálneho paláca, ktorého dávna minulosť nám napovie o mnohých veľkolepých udalostiach tu uskutočnených (napr.: podpísanie dokumentu o zrušení poddanstva). Tu sa už okrem Evky začali schádzať aj ďalší zúčastnení, ktorí už s očakávaním hľadeli na vysoké stavebné veľdielo pred nimi. A veru aj v interiéri sa mali na čo dívať. Vnútorne prostredie vytváralo nefalšovanú atmosféru paláca ako sa patrí. Dlhé schodište, tmavý nábytok, masívne svietidlá. Práve to boli na prvý pohľad neprehliadnuteľné predmety, ktoré palácu dodávali neuveriteľný šmrnc. Po krátkej prehliadke tohto rozprávkového miesta sa už hostia poschádzali v Zrkadlovej sieni. Bola to

vysoká, zeleným kobercom pokrytá miestnosť, s nespočetným množstvom gigantických zrkadiel. Podujatie sa začalo patričným privítaním zo strany organizátorov, ktorých onedlho vystriedal bohatý program študentov s obrovským umeleckým nadaním. Po nich sa slova znovu ujali hlavní organizátori, ktorí oznámili začiatok odovzdávania ocenení. Čoskoro prišiel čas aj na Evku, ktorá si svoju cenu prevzala so širokým úsmevom na tvári. Ani sa jej nečudujeme, koniec koncov dosiahla úspech, ktorý sotva niekto čakal...

Dnes už v pohodlí svojho domova spomína na tento zaujímavý deň, ktorý sa rozlúčkou s palácom ani zďaleka nekončil. Na rade boli ešte príjemnejšie záležitosti, ako napr.: výstava prác v priestoroch Univerzitnej knižnice, obed v starej časti mesta a dlhé potulky slnečnou Bratislavou. Jednoducho vydarený deň, po ktorom môže byť Evka na seba právom hrdá.

*Mgr. Ľubomíra Balciarová,
učiteľka NJ na ZŠ P. K. Hostinského*

Sen

Ten sen, ktorý silu má,
pieseň krásnu do sna dá.

Splní sa? Nesplní?
Slzy vyroním.

Snu sa nedá odolať,
koňa si chcem zaželať.

Kôň je môj sen,
kúpiť si ho chcem.

Adamko Kovalčík, 3.A

Pastelkina pýcha

Pastelka je dobrá, milá,
veľmi si raz lichotila,
že je ona stokrása
ako ruža belasá.

Keď však prišla do školy,
kreslila len potvory.

Všimla si to žiačka malá,
na druhý deň si ju nevšímala.

Radka Činčurová, 3.A

Môj sen

Keď idem večer spať,
chcela by som mať
taký veľký sen,
čo by sa sníval celý deň.

Bola by som princeznou
v peknom zámku malebnom,
s ockom kráľom veselým,
služobníctvom nesmelým.

Anna Bolčišová, 3.A

Moje morča

Moje morča Mišo
je veľký šašo.

Stále iba vyvádza,
všetko zlé ho obchádza.

Svoj život vychutnáva pri mrkve,
jej lístočky stále krkve.

Mrkvičku má veľmi rád,
je s ňou dobrý kamarát.

Má hnedú farbičku
a rozum v malíčku.

Veľmi rád sa kúpe,
ale to je hlúpe.

Sophia Boršová

**Naši malí spolužiaci majú
svoje sny, túžby a predstavy, a tak
nám povedali, čo by chceli zmeniť
v našom meste:**

Naše mesto je pekné. Bolo by však
krajšie, keby tu bolo divadlo.

Dominika Gazdíková

**Keď budem veľká, chcela by som,
aby namiesto pivovaru vybudovali
Aquapark a ZOO, v ktorej by boli
dinosaury, gorily a slony. Mohla by
som tam ísť so svojimi deťmi.**

Radka Činčurová

Želala by som si, aby v našom meste
prestali jazdiť autá a namiesto nich by
tu mohli jazdiť ľudia na koňoch a aby
všetko bolo v obchodoch lacnejšie.

Martinka Berecová

**Mám veľký sen. Chcela by som, aby
sa z Billy, Hypernovy a Kauflandu
stálo veľké nákupné stredisko a aby
sa v Rimavskej Sobote nakrúcali
filmy.**

Miška Liptayová

Rimavská Sobota je pekná, ale bola by
som radšej, keby tu boli fontány ako
v Londýne.

Paťka Košinová

Ja by som chcela, aby v Rimavskej Sobote nechodili autá, aby sa zväčšila Rimava, aby po nej plávali lode. A hlavne nechcem, aby tu boli vandali.

Sabínka Babušáková

Prial by som si, aby tu postavili väčšie nákupné centrum hračiek. Jedna hračka by tu stála len jednu korunu a bola by užitočná.

Adamko Kovalčík

Ja by som chcel, aby Rimavská Sobota ostala taká, aká je.

Frederik Hanáček

Keď budem veľký, chcel by som v meste zmeniť to, aby tu bol park pre deti, aby sa tu mohli deti hrať v pieskovisku, bicyklovať sa a aby tu nejazdili autá. Mamičky by tak mohli bezpečne kočikovať bábätká. Bol by som šťastný, keby sa mi to podarilo.

Jakubko Čiešok

Ja by som chcela, aby v Rimavskej Sobote nechodili autá, lebo to škodí životnému prostrediu.

Andrejka Sojková

Chcela by som, aby tu bolo more.

Sophia Boršová

Chcem, aby sa zväčšila Rimava a aby tu plávali lode. Mohli by tu byť mrakodrapy a Aquaparky.

Tomáš Cifruš

Mám rada moje mesto, tak by som v ňom chcela iba jednu zmenu: aby sa zväčšila Rimava a aby tu plávali lode. Ešte nikdy som naživo nevidela loď, preto by som si to želala.

Anička Bolčišová

Naše mesto je pekné, ale niečo by som tu zmenila. Mohla by tu byť ZOO.

Miška Mišuráková

Rimavská Sobota je pekné mesto, ale mohlo by tu byť viac futbalových štadiónov. Bol by som rád.

Rastík Václavík

Školský rok sa nezadržateľne blíži ku koncu a my sme boli zvedaví, ako túto skutočnosť vnímajú deviataci, ktorí sú už prijatí na stredné školy a pomaly opúšťajú brány našej školy.

Položili sme im niekoľko otázok:

1. Tešíš sa, že končíš základnú školu?
2. Čo ti dala táto škola?
3. Na čo budeš najradšej spomínať?
4. Čo ťa sklamalo?
5. Tešíš sa na strednú školu?

Tu sú ich odpovede:

1. Nie.
2. Vedomosti, nových kamarátov, dobrých spolužiakov.
3. Spomínať budem na trapasy, ktoré sme ako trieda prežili, na spoločné triedne úlety.
4. Sklamali ma obedy, ktoré mi skoro nikdy nechutili a vedúca, ktorá po nás stále kričala.
5. Aj sa teším, aj nie, pretože mám trochu strach z nového miesta, nových učiteľov.

Lucia

1. Čiastočne áno a čiastočne aj nie, pretože v základnej škole sa prežíva veľa pekných chvíľ, ale život ide ďalej a tak tu nemôžem zostať navždy.
2. Veľa nových vedomostí, ale aj veľa spolužiakov a kamarátov a dobrých učiteľov.
3. Na pekné chvíle strávené v tejto škole, no aj na mnohých učiteľov a spolužiakov.
4. Málo športových akcií.
5. Všetko má svoj začiatok a koniec. A tak sa teším na SŠ, lebo viem, že aj tam budem raz končiť.

Marian

1. Samozrejme, že sa teším, aj keď mi možno bude trochu smutno, ale na túto školu budem vždy v dobrom spomínať.
2. Vzdelanie, kamarátov.
3. Na kamošov, pána učiteľa Lojka a iných učiteľov.
4. Asi nič, nič ma nesklamalo.
5. Bude to niečo nové. Teším sa na nové skúsenosti, kamošov.

Peter

1. Teším sa.
2. základné vzdelanie.
3. Na mojich spolužiakov (niektorých) a na učiteľov (niektorých).
4. Niektorí učitelia, ich spravodlivosť, že nepoužívajú rovnaký meter.
5. Teším sa, pretože to bude nové a teším sa aj na nových spolužiakov. Dúfam, že budú super.

Marcela

1. Viac – menej áno.
2. Nových kamarátov, vedomosti, nové skúsenosti (zo súťaží)
3. Na niektorých učiteľov, kamarátov.
4. Odchod niektorých učiteľov.
5. Áno, veľmi.

Mária

1. Aj sa teším, ale aj nie, pretože noví spolužiaci, nové prostredie...
2. Dala mi veľa.
3. Akú máme triednu učiteľku.
4. Že sme mali niektorých nových učiteľov.
5. Aj áno, ale aj nie.

Zdeno

1. Áno.
2. Nové vedomosti, ale hlavne výborných kamarátov.
3. Na kamarátov, školské výlety a na pánov učiteľov Maďara a Lojka.
4. Že nám málo dovolili hrať futbal a že sme málo chodili na turnaje v rôznych športoch.
5. Áno, veľmi.

anonym

1. Aj sa teším, ale aj nie.
2. Dala mi toho veľa. Vzdelanie, nových kamarátov.
3. Na triednu učiteľku.
4. Sklamal ma prístup niektorých učiteľov v niektorých situáciách.
5. Áno, teším sa aj na nové mesto, do ktorého idem, na nové možnosti, ktoré sa mi otvárajú

Denisa

1. Nie, pretože som tu strávila pekných 9 rokov s ľuďmi, ktorých mám rada.
2. Pravdaže základné vzdelanie, no hlavne priateľov, zážitky a učiteľov, ktorí boli aj naši priatelia.
3. Na koncoročné výlety a výlety celkovo.
4. Keď podceňovali triedy B a C. „Veď vy ste A, jazyková trieda!“
5. Ani nie, no dúfam, že zapadnem do takého istého dobrého kolektívu, ako bol tu na základnej škole.

Ingrid

1. Áno aj nie.
2. Vzdelanie, kamarátov, priateľstvá.
3. Na všetko dobré, čo som tu zažila s ľuďmi, ktorých mám rada a nesmierne si ich vážim.
4. Zrušenie šatní, riešenie obedov, postoj niektorých učiteľov a spolužiakov.
5. Áno.

Iveta

1. Áno, kto by sa netešil.
2. Základné vzdelanie.
3. Na niektorých učiteľov: p. uč. Haluškovú, lebo ma posúvala stále dopredu, p. uč. Maďara, je to fajn učiteľ a je sním sranda, p. uč. Loveckú – bola to moja prvá vychovávateľka.
4. Sklamala som sa sama v sebe. Mohla som to dotiahnuť ďalej. .

5. Pravdaže sa teším! Konečne kúšтик zmena, ale hlavne sa teším na intrák.

Katarína

1. Aj hej, čaká ma predsa niečo nové, hoci na túto školu už nikdy nezabudnem, pretože mi dala toho veľa.
2. Dala mi všeobecné vzdelanie, nezabudnuteľné zážitky a dala mi šancu spoznať samu seba.
3. Na chvíle, kedy sme sa ako kolektív najviac zblížili, napríklad výlety, spoločné debaty a myslím, že aj niektoré okamihy na vyučovacích hodinách nás úspešne spojili. Páčilo sa mi, keď sme boli súdržní...
4. V podstate ma nesklamalo nič, i keď občas sa našli chvíle, keď sa mi nedarilo. Vtedy som bola sklamaná zo seba.
5. Určite, hoci mám aj maličké obavy z novej budúcnosti, ale myslím, že je to normálne

Eva

1. Áno.
2. Základné vzdelanie.
3. Na učiteľov, ktorí sa správajú tak, ako majú.
4. Správanie učiteľov, od ktorých by som také správanie najmenej čakal....
5. Jasné!

Patrik

1. Teším sa, ale bude mi trochu aj smutno.
2. Veľa kamarátov a aj niečo do hlavy.
3. Na školské výlety.
4. Nesklamalo ma nič, okrem obedov.
5. Teším sa dosť veľmi.

Maťo

1. Áno, teším sa.
2. Hlavne základné vzdelanie. Získala som nové vedomosti a poznatky, ktoré mi v živote budú potrebné.
3. Najradšej budem spomínať na naše spoločné výlety. A nikdy nezabudnem na dve super triedne učiteľky.
4. Veľmi ma sklamalo správanie niektorých učiteľov voči žiakom (!)
5. Áno, spoznám nových kamarátov (spolužiakov). Začnem ďalšiu etapu v živote.

anonym

1. Neteším, bude mi chýbať ZŠ, rada by som sa vrátila späť do 1. triedy a zopakovala si to.
2. Samozrejme základné vzdelanie, ale aj veľa dobrých priateľov a spoznala som učiteľov, ktorí neboli len učiteľmi, ale hlavne aj ľudia, na ktorých sa môžem spoľahnúť.
3. Na zážitky, ktoré som prežila s mojou triedou.
4. Keď si niektorí učitelia utvorili názor o žiakoch na základe prvého dojmu.

5. Áno, pretože tam spoznám mnoho nových ľudí.

Jana

1. Jasné že áno, ktorý deviatak nie.
2. Vedomosti, aspoň čiastočné, ale dá sa to.
3. Na srandu, čo tu bola s kamošmi v škole.
4. Prístup a správanie učiteľov, niečo strašné. Aj tie ksichty čo hádzali – hrôza!
5. Ako na darčeky na Vianoce.

Roman

1. Teším sa, že končím základnú školu.
2. Táto škola mi dala veľa – nové vedomosti, základné vzdelanie.
3. Na spolužiakov, niektorých učiteľov.
4. Prístup niektorých učiteľov (!), ktorý sa zmenil a hlavne voči nám!
5. Veľmi sa teším na základnú školu.

Lucia

1. Aj áno, aj nie
2. Ak sa poriadne zamyslím, tak zopár vedomostí.
3. Na pani učiteľku Haluškovú a na dobrých kamarátov z jej triedy.
4. Ani neviem, možno aj niektorí učitelia.
5. Aj áno, aj nie.

Betka

1. Áno, teším sa.
2. Vzdelanie, triezvejší pohľad na svet okolo mňa.
3. Na staré dobré časy v 9.B.
4. Neviem, asi to, že sú tu viac poliši ako učitelia.
5. Neviem, nie som si istý, asi áno.

Mišo

1. Áno, som rád, že končím ZŠ.
2. Táto škola mi dala základné vedomosti a našiel som si tu veľa kamarátov.
3. Na veselé príhody s pánom učiteľom Lojkom, pánom učiteľom

Maďarom a pánom učiteľom
Urdom.

4. Sklamalo ma, že sú tu veľmi zlí žiaci.
5. Áno, teším sa.

Attila

1. Teším sa na strednú školu, ale viem, že mi bude chýbať základná škola.
2. Táto škola mi dala základné vedomosti a spoznal som veľa kamarátov.
3. Najradšej budem spomínať na učiteľov a na svoju triedu a ešte na svoju najväčšiu lásku.
4. Sklamalo ma, skoro nikdy mi neverila p. riaditeľka.
5. Áno, sčasti.

Adrián

1. Áno, teším sa až na to, že už nebudem mať tento kolektív, ktorý mám teraz.
2. Upravila ma na tú správnu cestu a dala mi vedomosti.
3. Na všetko. Na úplne všetko. A hlavne na svoju prvú najväčšiu lásku.
4. Na ZŠ ma nesklamalo nič, čo by bolo až také vážne.
5. Áno, na strednú školu sa veľmi teším.

Alexandra

1. Áno, teším, ale aj nie, pretože tu bolo super.
2. Táto škola mi dala veľa, napr.: nových kamarátov, kamarátky, vedomosti, atď....
3. Nuž my sme v triede dobrý kolektív, skoro všetci držíme spolu a najradšej budem spomínať na hlúposti, ktoré sme ako trieda vyvádzali.
4. 4. Sklamalo ma, že o našej triede sa stále rozchyrujú veci ako drogy a to ma mrzí, že stále my sme tí najhorší, ale ináč nič.
5. Aj áno, pretože som sa dostala tam, kde som chcela, ale aj nie,

lebo tu mám kamošky a kamarátov, ktorí mi budú chýbať, pretože sme v triede dobrý kolektív.

anonym, 9.B

1. Áno, teším sa, lebo spoznám nových ľudí.
2. Vedomosti.
3. Na p. učiteľky a p. učiteľov, ale najviac na pani riaditeľku.
4. Nič ma nesklamalo na tejto škole.
5. Áno, teším sa na strednú školu, lebo spoznám nových učiteľov.

anonym

1. Áno, ale predsa mi bude chýbať, najviac naša trieda.
2. Veľa nových kamarátov, veľa vedomostí, zážitkov.
3. Na učiteľov, ako nás vždy prenasledovali, na našu triedu, lebo sme veľmi dobrý kolektív.
4. Asi nič, iba výlety v 8. a 9. triede, kedy p. uč. Klein s nami nechcel ísť nikde.
5. Áno.

anonym

**To boli odpovede niektorých deviatakov. Či už budú na našu školu spomínať v dobrom alebo s trpkosťou, my im všetkým prajeme: Buďte spokojní, šťastní, do ďalšieho života vykročte tou správnou nohou, ukážte, čo vo vás je, kráčajte smelo za svojím cieľom.
RR**

Deviatáci odchádzajú, piatáci prišli tento školský rok na druhý stupeň. Zaujímali nás aj ich pocity. Ako sa cítia piatáci na 2. stupni posúďte s nami.

Otázky:

1. Bol pre teba prechod z 1. stupňa na druhý ťažký?
2. Musíš sa viacej učiť?
3. Ktorý predmet ti je najťažší?
4. Ktorý predmet máš najradšej?
5. Čo sa ti tu páči?
6. Čo ti v škole chýba?
7. Vyhovuje ti, že ťa učí viacej učiteľov?

Michal:

1. Ani veľmi nie, aj keď je to trochu ťažšie.
2. Učiť sa musím určite viac, ale mne to nevadí.
3. Podľa mňa je dosť ťažká matematika.
4. Najradšej mám hudobnú, lebo rád spievam.
5. Mne sa v škole páči, že sú tu zaujímavé krúžky a hudobná sa známkuje.
6. Máme v triede TV, ale nepozeráme ho.
7. Je lepšie mať viacej učiteľov, zvykneme si na nových ľuďoch.

Eva:

1. Áno. Prijemné zmeny, to životu treba.
2. Aj áno, ale veľký problém mi to nerobí.
3. Matematika.
4. Výtvarná.
5. Kolektív a dobré kamarátky.
6. Nič.
7. Myslím si, že áno. Každý učiteľ je iný a to sa mi páči.

Milan:

1. Bola to zmena. Na druhom stupni som mal veľa kamarátov, musel som stále behať a teraz už nemusím.
2. Áno, treba sa veľa učiť.
3. Nemecký jazyk je ťažší.
4. Telesná a informatika.
5. Máme v triede televízor a keramickú tabuľu.
6. Nič.
7. Asi je to lepšie.

Dominika:

1. Nie, nebol veľkou zmenou.
2. O niečo viac.
3. Zemepis.
4. Najradšej mám výtvarnú.
5. Máme peknú triedu a televízor.
6. Nič.
7. Je to rovnaké. Každá učiteľka je dobrá.

Kristián:

1. Ani nie. Pridali nám dejepis a nemčinu, ale mne to vôbec nevadilo. Teraz nás učí každý predmet iná učiteľka, ale ani to mi nevadí.
2. Trošku, ale to je samozrejmé. Som starší a musím sa naučiť viac poznatkov z daného odboru.
3. Nemám problém s nijakým predmetom. Keď niečo nechápem, spýtam sa a precvičím si to.
4. Najradšej mám asi prírodopis, zemepis, matematiku, slovenský jazyk, nemčinu, angličtinu a dejepis.
5. Prístup a usilovnosť učiteľov, ktorí sa snažia, aby sme vedeli čo najviac.
6. Ani veľmi nič, ale asi radšej by som bol s rodinou a kamošmi.
7. Asi áno, lebo každý je k nám milý a spoznávame viac ľudí.

Lívia:

1. Ani veľmi nie.
2. Áno, treba sa tu viac učiť a na viac predmetov.
3. Slovenčina, angličtina, nemčina, ale asi najťažšia je nemčina.
4. Najradšej mám zemepis a prírodopis, ale zemepis mi je bližší.
5. Že na spestrenie učenia si niekedy pozrieme aj film k učivám.
6. Pravdu povedať nič.
7. Áno, je to lepšie.

Denis:

1. Nie.
2. Trochu, nie o veľa.
3. Nemčina.
4. Telesná, informatika, mám ich rovnako rád.
5. Nič.
6. Krúžok o autách a strelecký krúžok.
7. Je to asi to isté.

Veronika:

1. Bála som sa, ale keď sa už začal školský rok, tak som uvidela, že to nie je až taká veľká zmena.
2. Áno, oveľa viacej povinností.
3. Hudobná výchova.
4. Všetky okrem hudobnej.
5. Páči sa mi všetko.
6. Nič.
7. Ani nie, lebo sa musíme prispôbiť každému učiteľovi. Každý vyžaduje niečo iné.
8. V ďalšom čísle si prečítate názory aj iných našich spolužiakov. Možno niektoré budú slúžiť ako zaujímavé podnety do budúcnosti.

A pripájame ešte niekoľko názorov na život, na priateľov, i na tienisté stránky života.

O priateľstve....

Verím, že priatelia sú ako anjeli, ktorí nás zodvihnú, keď naše krídla zabudnú lietať. Priateľ je šťastie nájdené v živote. Ďakujem za to šťastie!

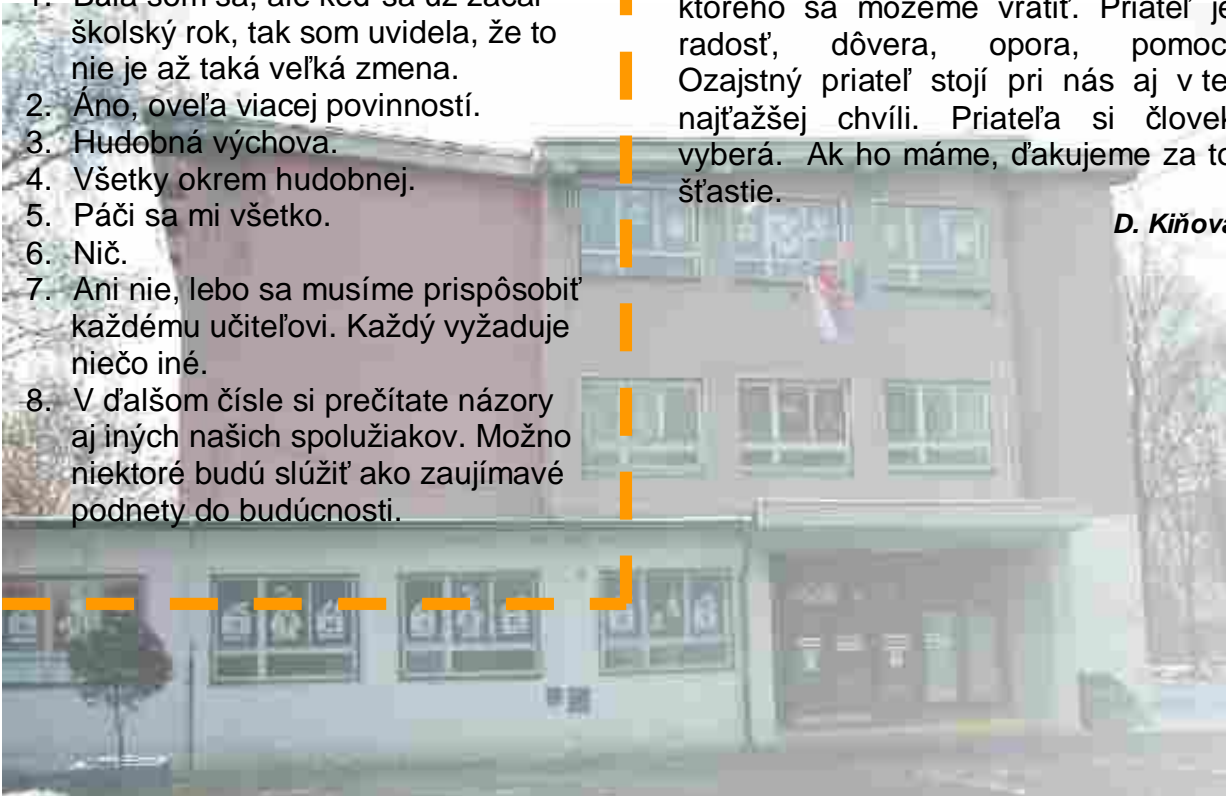
Z. Obrtancová

Sila priateľstva spočíva v dôvere a v pravdovravnosti. Ak si priatelia klamú a nedôverujú si, tak to medzi nimi nefunguje.

M. Gregorec

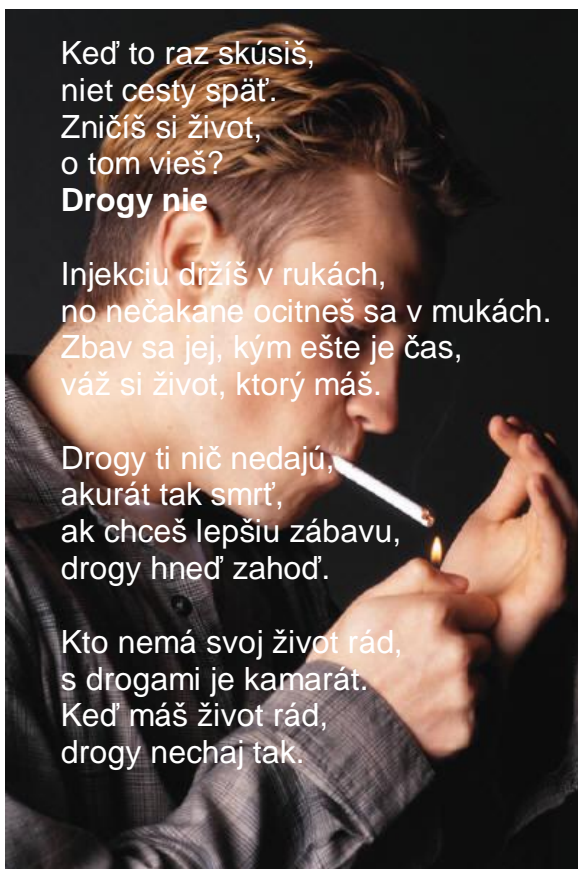
Priateľstvo je šťastie, nájdené v živote. Priateľstvo je ako prístav, do ktorého sa môžeme vrátiť. Priateľ je radosť, dôvera, opora, pomoc. Ozajstný priateľ stojí pri nás aj v tej najťažšej chvíli. Priateľa si človek vyberá. Ak ho máme, ďakujeme za to šťastie.

D. Kiňová

O drogách....

Milujem život, nie drogy

Keď to raz skúsiš,
nieť cesty späť.
Zničíš si život,
o tom vieš?

Drogy nie

Injekciu držíš v rukách,
no nečakane ocitneš sa v mukách.
Zbav sa jej, kým ešte je čas,
váž si život, ktorý máš.

Drogy ti nič nedajú,
akurát tak smrť,
ak chceš lepšiu zábavu,
drogy hneď zahod'.

Kto nemá svoj život rád,
s drogami je kamarát.
Keď máš život rád,
drogy nechaj tak.

Život s drogami je ako deň bez úsmevu.

Čím bližšie k drogám, tým ďalej od života.

Preto zvaž, k čomu sa priblížiš.

Drogy – nič dobré pre nás!

**AJ TAKTO SA
O DROGÁCH VYJADRUJÚ
ŽIACI 9.A TRIEDY**

A na záver ešte aspoň dva obrázky nádejných umelcov z 1. stupňa.

